Աստուածածնի, զի արդելին խսպառ զպատարագն, եւ երրորդ՝ վասն Բեթզեհէմի եկեղեցւոյն և Այրին Ծննդեան, զի 'ի դնալ անդ ուխտաւորացն Հայոց՝ ոչ բանային զդրունս նորա և անարգանօք դարձուցանէին զնոսա յետս։ Խնդրեաց Թէոդորոս նաեւ հանրագիր յայլազգեաց Երուսաղէմի վասն սոցին իրաց, այլ նոքա ոչ առին յանձն, ակն ածեալ 'ի տրոցն Ցունաց։ Ցետ այսր ամենայնի գրեաց Թէոդորոս Պատրիարք առանձին, և միաբանք վանաց առանձին հանրագիր առ գլխաւորս ազգին 'ի Կոստանդինուպոլիս՝ յայտ առնելով զանտանելի նեղութիւնս իւրեանց զոր կրէին յօտարաց, զի մինչեւ ցայն վայր մնացեալ նոցա առանց հրովարտակի, այլազգիք և Ֆէլլահք կողոպտէին զնոսա, զի բաց 'ի սովորական տրոց (դրամոց և ագանելեաց) պահանջէին դարձեալ մուշտակ, ջուխայ կոշիկ և գուլպայ։ Ցետ առնլոյ զսահմանեալ գլխահարկն, առին նաեւ 9500 դահեկան կոտոր կամ ինաս ասելով։ Այլ վասն Կուսակալին՝ Դատաւորին՝ Քաղաքապետին Ցոպէի Մէհէմմէտ Ապուլօպութին և այլոց՝ չիք ինչ ասել, զի ակներեւ ունէին տեսանել 'ի տումարին՝ զոր առաքեցին առ ազգայինս, զի իւրաքանչիւր ամի չէր բաւական նոցա 500 քսակս արծաթոյ, որոյ վասն՝ խորհէին հանապազ և ոչ կարէին գտանել զելս իրաց։ վասն զի հոգք պատրաստելոյ զտարեկան պարեն վանաց։ գալուստ նոր Դատաւորի և Կուսակալին՝ հատուցումն տոկոսեաց պարտուց, և ինքեանք կային 'ի յետին չքաւորութեան։ Գրգռիք յուսահատեալ 'ի Հայոց դարձան առ Ցոյնս, զի ձրի չինեցին ասէին զտեղիս մեր, և վասն մասնաւոր տրոց ինչ պահանջէին զհաշիւ, որ և ետուն զայն՝ և նոքա լուեցին։ Այսպա չերկարելով զբանս՝ առաքեցին 'ի Կոստանդինուպոլիս զԳաբրիէլ վարդապետ, զի իբրեւ կենդանի գիր պատմեսցէ նոցա զամենայն անցս Երուսաղէմի։ և ապա աղաչէին տնօրինել զարժանն և ծանուցանել ինքեանց։ զի 'ի սէր Ս։ Տեղեաց մնացեալ անդ հասին տառապանաց և վշտաց, վտանգեցաւ տունն, աղարտեցաւ պատիւ ազգին։ զի արհամարհեալ իմն էին Հայք յաչս այլազգեաց և այլոց։ Թէոդէտ և խորհեցան միաբանք խոյս տալ յԵրուսաղէմէ և դէպ ուղիղ դնալ 'ի Կոստանդինուպոլիս՝ և կամ յայլ ուր,